

at give det ærede Medlem, end at de lærde jo undertiden kan være uenige. Det er det, der er sket her. Vedkommende Arkitekt, Professor Hans Holm, og det særlige Syn har været ret uenige om disse Undersøgelser, hvilket har trukket Sagen i Langdrag. Dette skyldes maaske ogsaa noget, at Professor Holm nu er en meget gammel Mand, som undertiden kan være noget langsom og ubeslutsom. Nu er der i Foraaret givet Professor Holm en Medhjælp, nemlig Professor Clemmensen. Saa snart det skete, er Sagen meget hurtigt gaaet i Orden, saa at Undersøgelserne nu kan fuldstændiggøres.

Der er til Trods for den Bemærkning, der staa i Anmærkningerne til Finansloven, om, at man af Hensyn til den økonomiske Situation har ment i Aar ikke at kunne optage Nybevillinger til Kirker, alligevel af forskellige Medlemmer fremsat Ønsker i denne Retning. Der er saaledes af det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) gjort en Bemærkning vedrørende Glyngøre Kirke. Der er at bemærke derom, at denne Ansøgning først er indkommet i dette Foraar, og selv om man altsaa vilde have optaget Bevillinger til Kirker paa denne Finanslov, vilde den efter den Tid, den er indkommet paa, staa saa langt fremme, at den alligevel ikke vilde være kommet med i Aar. Jeg skal tillige om denne Kirke sige, at der er forskellige Ting, som det vil være nødvendigt at tage under Overvejelse, forinden man kan skride til her at bygge. Kirken skal ligge i et Tressognspastorat, Navtrup-Sæby-Vile, og naar man bygger denne Kirke, og der altsaa bliver 4 Kirker i Pastoratet, vil det være nødvendigt tillige at oprette et Kaldskapellani, men ved Oprettelsen af et saadant maa man tage ikke alene økonomiske Hensyn, men ogsaa Hensyn til Besættelsen, der i Øjeblikket vil være noget vanskelig, da der er Mangel paa Præster. I øvrigt er der meget god Grund til denne Sags Fremme. Der er virkelig Trang til en Kirke deroppe. Der er en Befolkning paa omtrent 600 Mennesker, og denne Befolkning har ad Sognevejen en Mil og ad en meget vanskelig Kirkesti en halv Mil til Kirke. Der er imidlertid fra Ministeriet tilkendegivet Sympati overfor Kirken, idet Ministeriet har givet Tilladelse til Kollekt i Viborg Stifts Kirker til Bedste for Sagen.

Der er saa af det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) forespurgt, som ogsaa ved tidligere Første-Finanslovbe-

handling, om et Par Kirker oppe i Snejbjerg Sogn, Tanderup og Havnstrup Kirker. Om dem skal jeg kun sige, at de vil komme frem efter den Tid, hvorpaa Ansøgningerne om dem er indkommet. Der er sket den lille Ting, at paa den Liste, man i Ministeriet plejer at modtage fra Biskoppen, er i Aar disse Kirker eller Snejbjerg-Kirkesag i det hele af Biskoppen stillet i tredje Række efter Kirkerne i Ulkjær i Give Sogn og Brørup Kirke, men efter som Biskoppens Stilling var forrige Aar og efter det, jeg i et privat Brev til det ærede Medlem har udtalt, maa det være min Mening, at naar vi en Gang tager Kirkebevillingerne op igen, maa Snejbjerg-Kirkesag komme ikke i tredje, men i anden Række, altsaa næst efter Kirken i Give Sogn.

Saa er der endelig af det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) omtalt Jendø Kirke. Her er det gaaet saaledes, at Sagen begyndte med, at Kirken var for lille, hvorfor der kom Andragende til Ministeriet om at faa den udvidet i Henhold til de derom gældende Bestemmelser, men under Forsøget herpaa blev det fra Ministeriet henstillet, om det ikke var bedre, at Sognet fik en hel ny Kirke, og det vilde man gerne have. Men da man saa kom til Undersøgelsen, blev det baade fra Nationalmuseet og Bygningsinspektøren sagt, at der var enkelte Dele af Kirken, som det vilde være urigtigt at nedrive, og som godt kunde blive staaende. Ved Undersøgelsen af, hvorvidt disse ældre Dele af Kirken kunde indgaa i den nye Kirke, trak Sagen i Langdrag. Ministeriet erklærede saa, at Staten til den Udvidelse, som af Bygningsinspektøren foresloges til 8,500 Kr., ifølge Loven vilde give Halvdelen. Imidlertid holdt Menigheden deroppe paa at faa en hel ny Kirke, og man kunde ikke mene, at Nationalmuseets og Bygningsinspektørens Anskuelse, at en Del af Kirken kunde blive staaende, var rigtig. Nu er der i Aar kommet et nyt Andragende ind eller kommer i hvert Fald — jeg har ikke set det endnu —, som gaar ud paa, at Kirken nu skulde være saa brøstfædig, at det til Dels var farligt at benytte den. Dette vil blive undersøgt, og hvis det er rigtigt, vil man blive nødt til at tage Sagen op til Behandling i Aar, og jeg vil da stille Forslag til anden eller tredje Behandling om, at denne Kirkesag tages op. Thi det er selvfølgelig nødvendigt, hvis det er farligt for Menigheden at benytte Kirken.

Der blev af det ærede Medlem fra